

PARAULES DE VIDA

«Tots quedaren plens de l'Esperit Sant, i proclamaven les grandeses de Déu»

(Ac 2,4.11)

Cinquanta dies després de la festa de la Pasqua es celebra la Pentecosta, actualització en la vida de l'Església de la vinguda de l'Esperit Sant sobre els Apòstols. Una festa vinculada a la Pasqua: és el seu compliment. L'Esperit Sant es manifesta com a fruit més preuat de la resurrecció del Crist, i mostra que el camí de la Pasqua porta a una nova vida.

Pentecosta significa que l'Esperit ha estat vessat i habita al cor de cada persona. Els cristians gaudeixen del do de ser coneixedors que l'Esperit Sant actua en ells i han rebut la llavor de la vida eterna. L'Esperit Sant fa de la persona que l'acull una imatge del Crist vivent, que duu a descobrir en tot esdeveniment, d'alegria o de dolor, un camí per realitzar la nova forma de viure que ens mostra l'Evangelí.

El fruit del do de l'Esperit és l'Església, que, malgrat els defectes dels seus membres, és signe i instrument de l'acció de Crist en el nostre món. Amb una certa freqüència sentim dir que l'Església —els cristians— ha traït l'Evangelí. Una acusació antiga i avui reiterada, que intenta desacreditar la realitat de l'Església com a fruit granat de la resurrecció de Crist. Es vol ressaltar que entre Jesús i l'Església no hi ha continuïtat sinó més aviat contraposició. És la vella dita «Crist sí, Església no». Però l'Esperit Sant és qui fa possible que Crist sigui avui el nostre contemporani, que arriba fins a nosaltres per la vida de l'Església. És l'Esperit qui edifica, anima i santifica l'Església. Aquesta no és obra humana sinó una intervenció de Déu en la història, més ferma que les ambigüitats dels seus membres, que les seves avinences entre el bé i el mal, que els seus oblits i egoïsmes. Una realitat que només amb els ulls de la fe, que ens permeten reconèixer en Jesús al Salvador, ens permet també reconèixer l'Església com a Cos de Crist i Temple de l'Esperit Sant, com una realitat humana en la qual el Senyor compleix la seva promesa: «Jo sóc amb vosaltres dia rere dia fins a la fi del món» (Mt 28,20).

En la festa de la Pentecosta, al participar en l'Eucaristia, demanem al Pare que l'Esperit Sant, que tan meravellosament va transformar els Apòstols del seu Fill i els va empènyer a proclamar amb audàcia la nova vida dels fills de Déu, ens dugui a nosaltres a romandre units com a germans, a ser testimonis de la pau i el perdó que només Crist ens ha portat, i mostrar que tots són convidats a participar del banquet del Regne de Déu que avui es fa proper i visible en l'Església.

† **Javier Salinas i Viñals**
Bisbe administrador apostòlic de Lleida

Commemoració de la festa de Sant Jordi a la Cúria Diocesana

► El 23 d'abril, festa de Sant Jordi patró de Catalunya, fou també celebrada al Palau Episcopal. D'acord amb la tradició, el bisbe administrador apostòlic Xavier Salinas va fer lliurament de la rosa simbòlica de sant Jordi a les treballadores i col·laboradores de les diferents seccions i serveis de la Cúria Diocesana, que reberen amb agraïment el detall del Sr. Bisbe.

11 DE MAIG

Sant Anastasi màrtir, patró de la ciutat de Lleida

El diumenge 11 de maig se celebra la festa de Sant Anastasi màrtir, fill i patró de la ciutat de Lleida. Enguany però la festa s'escau en el diumenge de la Pasqua de Pentecosta, per aquest motiu la seva memòria litúrgica es trasllada al dilluns 12, amb la celebració de la Santa Missa en el seu honor a les 11 del matí, a la Catedral.

Tot i això, la celebració religiosa en honor del Patró, l'Ofici solemne a la catedral se celebrarà com tots els anys el diumenge 11 de maig, a les 11 del matí, presidit pel bisbe administrador apostòlic Xavier Salinas. A la celebració assistirà la Corporació Municipal amb la bandera de la ciutat, i la participació de les primeres autoritats i les pubilles de la Festa Major. Finalitzat l'ofici, el Petit Cor de la Catedral de Lleida interpretarà els antics i recuperats «Goigs de sant Anastasi» (1861), que en la seva tornada diuen:

*«Puix tot el poble pregona
que és gran vostre valiment
la Ciutat de Lleida us dóna
son amor més reverent»*

Tot seguit sortirà la processó amb la imatge del Sant fins la plaça de Sant Joan on tindrà lloc l'ofrena floral.

Aquesta litúrgia religiosa i festiva per honor del Patró, s'ha perpetuat al llarg dels anys i dels segles, des d'aquell 9 de maig del 1627 (en fa 381 anys) quan els paers, davant el capítol catedral i tot el poble de Lleida reunit en l'antiga Seu, van fer «Vot» de: «...respectar, celebrar i venerar la festa del benaurat Sant i invicte màrtir, en 11 dies del mes de maig». Des d'aleshores Lleida ha estat sempre fidel al seu «Vot» de festejar i venerar sant Anastasi,

considerat per tradició fill de Lleida on és creença que nasqué a l'entorn de l'any 263. Molt jove marxà a Roma per allistar-se en l'exèrcit de l'emperador Dioclecià. Convertit a la fe de Crist, deixà les armes i retornà a Lleida on el governador Dacià, obeint les ordres de l'emperador l'empresonà i el traslladà a la Bétulo romana (avui Badalona) on fou martiritzat (li llevant la testa) juntament amb altres 73 companys de milícia. Diu la tradició que el martiri succeí un 11 de maig de l'any 303 o 305. Aquesta ciutat juntament amb Lleida, celebra també en honor seu, la seva Festa Major de Maig.

Cal considerar en la festa del patró de Lleida i solemnitat de Pentecosta, que la paraula Anastasi prové del grec i significa «el que Ressuscita». Una paraula amb referències pasquals prou adients en la doble festa d'avui.

Jordi Curcó

15 de maig, festa de Sant Isidre a Gualda i pobles de la diòcesi

► Dijous 15 de maig, festa de Sant Isidre patró de la pagesia, a les 12 del migdia Missa a l'església de Sant Isidre de Pla de Gualda. En la diòcesi festa a Montoliu (12, Missa i processó), Gimennells (12, Missa i processó amb benedicció dels camps), Sucs (11, Romeria fins a l'ermita de Sant Isidre i Missa), Bell-lloc (12, Missa), Llardecans (9.30, Missa i processó amb benedicció del terme), Maials (11, Missa), Sarroca (12, Missa), Juncosa (12, Missa i processó), Torrebesses (7 tarda, Missa i benedicció del terme a l'ermita).

DIUMENGE DE PENTECOSTA

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 2,1-11)

Durant la celebració de la diada de la Pentecosta, es trobaven tots junts en un mateix lloc, quan, de sobte, se sentí venir del cel un so com si es girés una ventada violenta, i omplí tota la casa on es trobaven asseguts. Llavors se'ls aparegueren com unes llengües de foc, que es distribuïren i es posaren sobre cadascun d'ells. Tots quedaren plens de l'Esperit Sant i començaren a expressar-se en diversos llenguatges, tal com l'Esperit els concedia de parlar. Residien a Jerusalem jueus piadosos provinents de totes les nacionalitats que hi ha sota el cel. Quan se sentí aquell so, la gent hi anà i quedaren desconcertats, perquè cadascú els sentia parlar en la seva pròpia llengua. Estranyats i fora de si deien: «¿No són galileus, tots aquests que parlen? Doncs, ¿com és que cadascú de nosaltres els sentim en la nostra llengua materna? Entre nosaltres hi ha parts, medes i elamites, hi ha residents a Mesopotàmia, al país dels jueus i a Capadòcia, al Pont i a l'Àsia, a Frígia i a Pamfília, a Egipte i a les regions de Líbia, tocant a Cirena, hi ha forasters de Roma, hi ha jueus i prosèlits, hi ha cretencs i àrabs, però tots nosaltres els sentim proclamar les grandeses de Déu en les nostres pròpies llengües».

▶ Salm responsorial (103)

R. *Quan envieu el vostre alè, Senyor, / renoveu la vida sobre la terra.*

Beneix el Senyor, ànima meva. / Senyor, Déu meu, que en sou de gran. / Que en són de variades, Senyor, les vostres obres / la terra és plena de les vostres criatures. R. Si els retireu l'alè, expiren / i tornen a la pols d'on van sortir. / Quan envieu el vostre alè, reneix la creació, / i renoveu la vida sobre la terra. R.

Glòria al Senyor per sempre. / Que s'alegri el Senyor contemplant el que ha fet, / que li sigui agradable aquest poema, / són per al Senyor aquests cants de goig. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 12,3b-7.12-13)

Germans, ningú no pot confessar que Jesús és el Senyor si no és per un do de l'Esperit Sant. Els dons que rebem són diversos, però l'Esperit que els distribueix és un de sol. Són diversos els serveis, però és un de sol el Senyor a qui servim. Són diversos els miracles, però tots són obra d'un sol Déu, que els fa valent-se de cadascun de nosaltres. Les manifestacions de l'Esperit distribuïdes a cadascú són en bé de tots. Perquè el Crist és com el cos humà: és un, encara que tingui molts membres, ja que tots els membres, ni que siguin molts, formen un sol cos. Tots nosaltres, jueus o grecs, esclaus o lliures, hem estat batejats en un sol Esperit per formar un sol cos, i a tots ens ha estat donat com a beguda el mateix Esperit.

▶ Evangeli segons sant Joan (Jn 20,19-23)

Al vespre d'aquell mateix diumenge, els deixebles eren a casa amb les portes tancades per por dels jueus, Jesús entrà, es posà al mig i els digué: «Pau a vosaltres». Després els ensenyà les mans i el costat. Els deixebles s'alegraren de veure el Senyor. Ell els tornà a dir: «Pau a vosaltres. Com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres». Llavors alenà damunt d'ells i els digué: «Rebeu l'Esperit Sant. A tots aquells a qui perdonareu els pecats, els quedaran perdonats, però mentre no els perdoneu, quedaran sense perdó».

▶ Lectura del libro de los Hechos de los apóstoles (Ac 2,1-11)

Al llegar el día de Pentecostés, estaban todos reunidos en el mismo lugar. De repente, un ruido del cielo, como de un viento recio, resonó en toda la casa donde se encontraban. Vieron aparecer unas lenguas, como llamaradas, que se repartían, posándose encima de cada uno. Se llenaron todos de Espíritu Santo y empezaron a hablar en lenguas extranjeras, cada uno en la lengua que el Espíritu le sugería. Se encontraban entonces en Jerusalén judíos devotos de todas las naciones de la tierra. Al oír el ruido, acudieron en masa y quedaron desconcertados, porque cada uno los oía hablar en su propio idioma. Enormemente sorprendidos preguntaban: «¿No son galileos todos esos que están hablando? Entonces, ¿cómo es que cada uno los oímos hablar en nuestra lengua nativa?»

Entre nosotros hay partos, medos y elamitas, otros vivimos en Mesopotamia, Judea, Capadocia, en el Ponto y en Asia, en Frigia o en Panfilia, en Egipto o en la zona de Libia que limita con Cirene; algunos somos forasteros de Roma, otros judíos o prosélitos; también hay cretenses y árabes; y cada uno los oímos hablar de las maravillas de Dios en nuestra propia lengua.»

▶ Salmo responsorial (103)

R. *Envía tu Espíritu, Señor, y repuebla la faz de la tierra.*

Bendice, alma mía, al Señor: / ¡Dios mío, qué grande eres! / Cuántas son tus obras, Señor; / la tierra está llena de tus criaturas. R.

Les retiras el aliento, y expiran / y vuelven a ser polvo; / envías tu aliento, y los creas, / y repueblas la faz de la tierra. R.

Gloria a Dios para siempre, / goce el Señor con sus obras. / Que le sea agradable mi poema, / y yo me alegraré con el Señor. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Co 12,3b-7.12-13)

Hermanos: Nadie puede decir «Jesús es Señor», si no es bajo la acción del Espíritu Santo. Hay diversidad de dones, pero un mismo Espíritu; hay diversidad de ministerios, pero un mismo Señor; y hay diversidad de funciones, pero un mismo Dios que obra todo en todos.

En cada uno se manifiesta el Espíritu para el bien común. Porque, lo mismo que el cuerpo es uno y tiene muchos miembros, y todos los miembros del cuerpo, a pesar de ser muchos, son un solo cuerpo, así es también Cristo. Todos nosotros, judíos y griegos, esclavos y libres, hemos sido bautizados en un mismo Espíritu, para formar un solo cuerpo. Y todos hemos bebido de un solo Espíritu.

▶ Evangelio según san Juan (Jn 20,19-23)

Al anochecer de aquel día, el día primero de la semana, estaban los discípulos en su casa, con las puertas cerradas por miedo a los judíos. Y en esto entró Jesús, se puso en medio y les dijo: «Paz a vosotros.» Y, diciendo esto, les enseñó las manos y el costado. Y los discípulos se llenaron de alegría al ver al Señor. Jesús repitió: «Paz a vosotros. Como el Padre me ha enviado, así también os envío yo.» Y, dicho esto, exhaló su aliento sobre ellos y les dijo: «Recibid el Espíritu Santo; a quienes les perdonéis los pecados, les quedan perdonados; a quienes se los retengáis, les quedan retenidos.»

La vinguda de l'Esperit Sant sobre la Verge Maria i els apòstols. Icona de Rússia septentrional, segle XIX. (Col·lecció privada, Itàlia)

COMENTARI

«Veniu Esperit Sant»

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

Es reprèn el temps de durant l'any. Setmana VI

■ **Dilluns** (■ Lleida) (litúrgia hores: 2a setm.): Jm 1,1-11 / Sl 118 / Mc 8,11-13 ■ **dimarts**: Jm 1,12-18 / Sl 93 / Mc 8,14-21 ■ **dimecres**: Ac 1,15-17.20-26 / Sl 112 / Jn 15,9-17 □ **dijous**: Is 52,13-53,12 (o bé: He 10,12-23) / Sl 39 / Lc 22,14-20 ■ **divendres**: Jm 2,14-24.26 / Sl 111 / Mc 8,34-9,1 ■ **dissabte**: Jm 3,1-10 / Sl 11 / Mc 9,2-13 □ **diumenge** vinent, la Santíssima Trinitat (lit. hores: 3a setm.): Ex 34,4b-6.8-9 / Dn 3,52-56 / 2Co 13,11-13 / Jn 3,16-18.

1. El passat recent: l'Esperit Sant va il·luminar la nostra Quaresma. El Vent, que treu la boira, ens ha permès contemplar Jesús nítidament en el desert de les temptacions. La Llum, que transfigura el rostre de Crist a la muntanya, ens l'ha mostrat tot acceptant el dolor de la Creu. L'Aigua viva que, del cor de la pecadora salta fins a la Vida eterna, fa que puguem adorar el Pare en Esperit i en Veritat. La claror de la Mirada de Déu que torna la vista al cec de naixença, ens permet veure amb fe el conjunt de la vida, on hi ha el bo i el dolent, però on tot coopera al bé dels qui estimen Déu.

L'Esperit de la Veritat i de l'Amor omple de Vida Llätzer, mort per mostrar la glòria de Déu, i ens obre el finestral de la gran esperança. L'Esperit Sant ha estat present els diumenges de la passada Quaresma fent que ens

convertíssim a Crist: en l'escenari que té per centre Jesús assegut al pou de Jacob, o en les seqüències —com un film transcendent— que formen l'episodi del cec.

2. El present: l'Esperit Sant fomenta la diversitat i la unitat del Poble de Déu. Ara se'ns dona l'Esperit en una plenitud que ens fa ser nosaltres mateixos en comunió amb l'únic Déu i amb els germans. L'Esperit Sant fomenta alhora la diversitat i la unitat. Diversos llenguatges: un sol afecte. «Totes les nacionalitats que hi ha sota el cel»: un sol esperit. Molts idiomes: tots entenen el sentit. Molts membres i molts carismes: un sol Cos de Crist. Molts serveis per a tots els pobres i desvalguts: un sol Inspirador i Impulsor. Molts i molts fruits d'un sol Esperit: Caritat, alegria, pau, bondat,

paciència, benvolença, fe, dolcesa, domini d'un mateix. Encara: compassió, humilitat i tendresa.

Cal reconèixer la diversitat perquè puguem estimar la Unitat en el Pare, el Fill i l'Esperit Sant.

3. El futur: Jesús regna per l'efusió de l'Esperit. Veniu Esperit Sant: doneu-nos una manera de parlar —una teologia— que ens alliberi i ens faci créixer en l'escenari de Déu que és l'Evangeli. Veniu Esperit Sant, traieu-nos les pors, els recels, la perplexitat i la rutina i doneu-nos l'alegria de l'Evangeli, que ningú ens prendrà. Veniu Esperit Sant, que ompliu de llum i de caritat Maria. Ompliu també de claror i d'amor la vostra Església, per tal que ella sigui anticipació del Regnat de Déu en l'horitzó de la vida humana.

Josep M. Rovira Bellosa

EL ROSTRE DEL DÉU AMOR

Pentecosta: inici d'una humanitat nova

La primera Pentecosta cristiana indica l'inici de la humanitat nova, alliberada, redimida pel misteri pasqual de Jesucrist. Des d'aleshores, la renovació de la humanitat continua fins a la fi dels temps, perquè comunica, als qui l'acullen amb fe i amb obertura de cor, la vida nova que brolla amb la sang i l'aigua del costat obert del Crucificat. El do de l'Esperit Sant fa passar de viure segons els impulsos terrenals que no permeten d'heretar el Regne de Déu (cf. Ga 5,21) a deixar-se guiar per l'Esperit que dóna la vida i obre l'entrada al Regne.

Cal proclamar-ho a glòria de Déu Pare: «Quan envieu el vostre alè reneix la creació perquè neix, com a fruit de la Pasqua, la nova humanitat creada per Jesucrist amb l'alè de la seva boca» (cf. Sl 33/32,6), tal com explica l'evangelista sant Joan quan diu que, al vespre del primer diumenge, Jesús alenà damunt dels deixebles i els digué: «Rebeu l'Esperit Sant» (Jn 20,22, evangeli d'avui).

Aquesta nova creació, que perdona els pecats i ens comunica la vida de Déu, és obra de la Trinitat. I s'aplega en Església, nascuda per obra de l'Esperit i amb la pregària intercessora de santa Maria. L'Església viu de l'alè de Déu, de l'Esperit que l'omple de dons perquè pugui anunciar a cada època l'Evangeli de la joia i de la salvació. Per això, en el seu itinerari de fe, va essent guiada cap a la veritat sencera sobre Jesucrist, sobre les coses que es refereixen a Déu i sobre la dignitat i la transcendència de l'ésser humà.

L'Església viu de l'alè de Déu, de l'Esperit, perquè pugui donar vida per mitjà dels sagraments, perquè sigui servidora de la humanitat. I, alhora, l'Esperit la constitueix en comunitat de germans units en la diversitat de dons i carismes. Tota la humanitat és cridada a formar-ne part.

Josep M. Soler, abat de Montserrat
(Kyrie! El rostre del Déu amor. PAM, 2006)

CIVILITZACIÓ DE LA CONVIVÈNCIA

Identitat, no destins

No hem de tenir un visió gaire determinista de les identitats. Hi ha un fatalisme de la identitat que no es correspon amb la realitat. És aquell fatalisme que trobem en alguns aspectes de l'obra de Samuel Huntington (que en altres aspectes té un alt valor). L'islam no està destinat a topiar amb Occident a causa de la seva identitat profunda i religiosa.

Les identitats o —si ens ho estimem més— les civilitzacions no són destins naturals sinó expressions de les opcions dels homes i de la seva cultura, de la voluntat política dels grups dirigents, de les condicions de vida d'un territori, de les relacions de força... Les identitats no són la naturalesa d'un grup, alguna cosa en si mateixa que s'explica gairebé mecànicament. No són destins indiscutibles, com moltes vegades són interpretades o proposades.

En aquest món globalitzat, també la cultura, el debat de les idees, la consciència comuna té una força. Aquest és un element d'esperança: poder discutir, pensar, proposar. El tren de la globalització no ho vesteix tot, i no exerceix una coerció irresistible. Hi ha determinades resistències que neixen de la cultura; hi ha creacions que neixen d'identitats reviscudes i reinventades. Ens trobem davant la crisi de la transmissió de tradicions i memòries, però també davant de reformulacions inèdites, sovint amb un alt contingut de voluntarisme.

La cultura europea, sobretot després de 1968, ha viscut una profunda ruptura amb la idea de tradició. La tradició es va presentar com a contrària a l'emancipació. És una posició clàssica que el moviment de 1968 va difondre entre les masses. Avui, Europa, mentre replanteja la seva identitat, es mesura amb la seva tradició. La identitat, que es basa en la tradició, també és el fruit de les relacions amb el propi temps.

Andrea Riccardi
(Convivre. Ed. RBA Llibres, Barcelona 2007)

SANTORAL

11. ✠ Diumenge de Pentecosta. Sant Anastasi (s. III-IV), mr. a Badalona, fill i patró de Lleida; sant Ponç (o Poni), bisbe, patró dels herbolaris; sant Eudald, mr. venerat a Ripoll (978); santa Felisa, mr.; beat Domènec Iturrate, prev. trinitari basc.

12. Dilluns. Sants Nereu i Aquileu (s. III-IV), soldats mrs. a Roma; sant Pancraç (s. III-IV), mr. romà; sant Domènec de La Calzada (Rioja), patró dels enginyers de camins, canals i ports; beat Francesc de Siena, prev. servita.

13. Dimarts. Mare de Déu de Fàtima (Portugal); sant Pere Regalat, rel. franciscà; sant Muç o Muci, prev. i mr.; sant Miquel de Garikoitz (†1863), prev. basc, fund. cong. del Sagrat Cor de Bétharam; santa Maria-Dominica Mazzarello, vg., fund. Salesianes (FMA 1872).

14. Dimecres. Sant Maties o Macià, apòstol afegit (Ac 1,15-26); santa Gem-

ma Galgani, vg. seglar; sant Pasqual I, papa.

15. Dijous. Jesucrist, Gran Sacerdot per sempre. Sant Isidre (s. XI-XII), llaurador, de Madrid, casat amb María de la Cabeza, patró de la pagesia; sant Torquat, bisbe de Guadix i mr.; santa Joana de Les-tonnac, rel. viuda, fund. Companyia de Maria, de Bordeus (ODN, 1607); sant Euphrasi, bisbe i mr. (també es pot celebrar demà, dia 16).

16. Divendres. Sant Honorat, bisbe, patró dels forners o flequers; sant Joan Nepomucè, prev. de Praga i mr. del secret de confessió; sant Simó Stock, prev. carmelità; santa Margarida de Cortona, terciària franciscana; sant Germer, bisbe.

17. Dissabte. Sant Pasqual Bailon (1540-1592), rel. franciscà mort a Vila-real, patró d'associacions i congressos eucarítics; santa Restituta, vg.

ENTREVISTA

RUBÉN GARCÍA

Obrir casa teva

Dissabte 24 de maig, de 10 a 14h, «els jesuïtes t'ensenyen casa seva», com diu el lema de la jornada de portes obertes que fa la comunitat del c/ Palau 3, de Barcelona. Aquell dia, els interessats —que han de confirmar assistència a joves@etpplot.fje.edu— podran preparar junts, conèixer la formació d'un jesuïta i si un pot sentir o no la crida. En Rubén García té 26 anys —aquest 2008 és el primer any després del noviciat—, és llicenciat en ciències de l'educació física i de l'esport i actualment estudia filosofia. En Rubén apunta que el matí del 24 de maig està pensat per a «tots els inquietos en un seguiment de Jesús; compartirem allò que intentem viure, com intentem ser deixebles de Jesús».

Per què vas decidir entrar a la Companyia de Jesús?

Quan vaig intuir una vocació religiosa, que va ser més una rendició a Déu que una decisió planejada, pensava on concretar-la. No coneixia cap comunitat religiosa, així que vaig demanar consell a un amic, que em semblava que em podia ajudar. Em va parlar de diferents llocs, i quan ho va fer de la Companyia de Jesús vaig sospitar que allí Déu es podria aprofitar de mi. No sé ben bé per què. Em va atreure ser un contemplatiu enmig del món, la importància de la formació per una experiència de Déu sòlida i un servei als altres, l'amplitud i varietat de la seva missió... Només volia conèixer un Orde, i confiava que si Déu no em volia allí, ho faria saber.

Quines dificultats estàs tenint en el procés d'entrada?

Durant aquests primers anys la vocació rebuda ha estat contrastada amb la nova realitat; he estat sorprès i també he sofert renúncies. He experimentat les dificultats en les coses senzilles i en la disposició interior a la voluntat de Déu: una cosa és el desig de seguir en pobresa Jesús i una altra és que Jesús, pobre i humil, vingui a trobar-te.

Què destacaries d'aquesta experiència que estàs vivint?

Moltes coses. El temps del noviciat està carregat de densitat; és escola de discerniment i d'escolta, d'atendre a la llei interior de la caritat que l'Esperit imprimeix en els nostres cors, com llegim en les nostres Constitucions. El propi ritme ens prova la vocació, ens intenta estructurar interiorment per estar disponibles al servei de Déu, dels altres. Destacaria també aquest temps després del noviciat, on l'estudi és la missió principal, un temps més discret i ocult, més semblant al de Natxaret.

Oscar Bardají i Martín

PENSAR EN LOS HIJOS

Suplir al progenitor desaparecido

Quando se produce la separación, el proceso natural de identificación de la prole se resiente. Así, según sea el padre o la madre el ausentado, repercutirá en el retoño del mismo sexo. En el caso del hijo varón, por ejemplo, se rompe el proceso de identificación con el progenitor varón, si ha sido éste el que ha partido y desaparecido de su vida. Y lo mismo sucede con la hija, si la ausentada y en paradero desconocido es la madre.

El hijo varón que está confiado a la tutela de la madre necesita la presencia de un personaje masculino en su vida; al igual que la niña necesita de la presencia de una mujer, si le toca vivir sola con el progenitor masculino. Quiero, pues, que quede claro que después de toda separación es muy deseable que los hijos tengan contacto con adultos de ambos sexos.

De la familia de origen de cada uno de los esposos han de surgir las figuras adultas que hagan esta función vicaria, supliendo al progenitor que ha desaparecido de la estructura familiar. Así, a falta de un nuevo consorte, muy a menudo son los abuelos quienes asumen el papel de padres sustitutos. Cuando la custodia la tiene la madre y no se sabe nada del padre, le toca al abuelo representar la masculinidad que necesita el niño; y cuando la custodia recae en el padre y no se tienen noticias de la madre, la abuela representa la femineidad para la niña.

Si el menor no puede crecer con un representante de cada sexo en casa, se puede producir en él una limitación de su capacidad de identificación, lo que se denomina, metafóricamente, *hemiplejía simbólica*. Aunque esta situación se compensa si el hijo dispone de una familia extensa con que contar (abuelos, padrinos, tíos...) o bien de amistades cuyas casas puede frecuentar. Personas, en suma, muy valiosas que le sirvan como modelo de su personalidad.

Dr. Paulino Castells
(Separarse bien. Pensando en los demás y en uno mismo. Ed. Espasa-Calpe, 2004)

AGENDA

Festa de les Roses a Santa Teresina.—Diumenge 11 de maig, al santuari-parròquia de Santa Teresina dels pares carmelites, Festa de les Roses amb Eucaristia i benedicció de les roses de la Santa a les 11.30 i 12.30 h.

Hora Santa per les Vocacions.—Diumenge 11, 6 tarda, a la capella del Santíssim a la Catedral de Lleida, Hora santa Eucarística per les vocacions, organitzada per la delegació de Pastoral Vocacional.

Espai de Discerniment «Set de Déu».—Diumenge 11 de maig, de 2/4 de 5 a 8 tarda, a l'Acadèmia Mariana, Espai de discerniment i acompanyament vocacional per a joves «Set de Déu».

Cloenda del Seminari «Francesc Castelló».—Dimarts 13, 7 tarda a l'IREL, cloenda del curs del Seminari de Formació Permanent «Francesc Castelló», dedicada a Ramon Siviuda, professor d'art i teòleg de l'edat mitja.

Festa de la Mare de Déu de Fàtima.—Dimarts 13 de maig, 8 tarda a la parròquia de Sant Joan, festa de la Mare de Déu de Fàtima organitzada per la colònia portuguesa resident a Lleida i devots: 7.30 tarda, Sant Rosari, 8, Eucaristia amb ofrena de flors a la Verge.

Tridu del Mes de Maria a Sant Pau.—Dies 13, 14 i 15 de maig, a la parròquia de Sant Pau de la Mariola, Tridu del Mes de Maria organitzat per Domus Mariae. Tots els dies, 7 tarda, Sant Rosari i 7.30 Eucaristia i homilia mariana a càrrec del rector i consiliari del moviment Mn. Joaquim Lax.

Concert de Poètica Musical a Sant Martí.—Divendres 16, 8.30 tarda a la parròquia de Sant Martí de Lleida, Concert de Poètica Musical popular i religiosa a càrrec de Purificació Terrado (piano), Albert Grau (tenor) i Joan Bellostes (rapsode), a benefici de la instal·lació del nou sistema d'aire condicionat de l'església.

Curs de la Bíblia a l'Acadèmia Mariana.—Dissabte 17, de 5 a 7 de la tarda a l'Acadèmia Mariana, Curs de la Bíblia (Carta als Romans), dirigit per Mn. Daniel Turmo.

Confirmacions a Albatàrec.—Dissabte 17 de maig, 8 tarda, Eucaristia de Confirmacions a Albatàrec.

Mes de Maria a l'Acadèmia Mariana.—Tots els dies Missa i Mes de Maria a la capella de la Patrona de Lleida, la Verge Blanca de l'Acadèmia, presidida pel director Mn. Salvador Gené. Dissabte 17, solemnitzada per la participació de l'Agrupació de les Blanques, amb pregàries i ofrenes a la Mare de Déu.

Agenda actualitzada a la pàgina web: www.bisbatlleida.org

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

El bisbe Salinas clausura l'exposició missionera comboniana

El bisbe administrador apostòlic Xavier Salinas, acompanyat pel vicari de Pastoral Mn. Antoni Jové, van visitar el dissabte 19 d'abril en les dependències de l'Acadèmia Mariana, l'exposició missionera que portaren a Lleida els pares combonians, dedicada a l'Àfrica.

L'exposició ha estat una iniciativa de la Delegació Diocesana de Missions, conjuntament amb les delegacions d'Ensenyament i Pastoral de Joventut.

El Sr. Bisbe va ser acompanyat en la seva visita per explicacions dels panells i les fotos de l'Àfrica, a més a més dels treballs d'artesanía africana que la completaven i que féu el combonià P. Antoni Calvera, director del Museu Africà de Barcelona. També va ser present en la visita, la germana Àngels Hermoso, missionera carmelita de 86 anys, que ha estat més de 50 anys de missió al Perú.

L'exposició va estar oberta al públic del 14 al 29 d'abril, havent estat visitada per diferents col·legis, moviments i parròquies, a més a més de nombrosos particulars que van poder copsar encara més la realitat del continent africà, des del punt de vista de la missió «Ad gentes».

Noranta-set joves reben el sagrament de la Confirmació

El 18 d'abril tingué lloc a la parròquia de Sant Martí de Lleida l'Eucaristia de confirmacions d'un grup d'alumnes del col·legi Lestonnac, presidida pel vicari ge-

neral Mn. Joan R. Ezquerra, que administrà als joves aquest sagrament. A la mateixa hora, en l'església de Sant Llorenç, el Sr. Bisbe administrà la Confirmació a 17 alumnes del col·legi Arabell.

Mons. Salinas els convidà a donar testimoni jove del Crist Ressuscitat.

Des del mes de gener han estat 97 els joves que han rebut el sagrament de la Confirmació: 7 a Soses, 21 a la parròquia de Sant Jaume de Lleida, 11 alumnes dels Maristes a la parròquia de Sant Ignasi de Lloia, 7 a l'Albagés, 10 a Castellans i 4 a la parròquia de Santa Teresina de Lleida.

La representació de «Godspell» omple la sala d'actes dels Maristes

L'Exposició i la Setmana Missionera tingué com a cloenda la representació de l'obra de teatre «Godspell», el passat dissabte 19 d'abril a la sala d'actes del col·legi dels Maristes de Lleida, a càrrec del Grup de Teatre d'Animació Missionera. «Godspell» és una obra de teatre musical nascuda als anys 70 de la mà de John-Michael Tebelak i Steven Swchart. El públic assistent, va omplir l'aforament de gom a gom, gaudint durant dues hores i mitja, de l'obra musical en la seva adaptació al castellà, basada en l'Evangeli segons sant Mateu i amb estètica hippie. La representació oferí la vida de Jesucrist des del ball, el cant i la música. Els diners recaptats de la seva actuació, més de 1.000 €, aniran destinats a la creació de la nova missió comboniana de Mahube Valley a Sud-Àfrica.

La delegació de Missions, mitjançant un comunicat, ha fet palès el seu agraïment a tothom que ha col·laborat per a que aquesta setmana sobre «Catalunya Missionera» s'hagi pogut dur a terme: «...engrescant-nos de nou, a continuar en la nostra tasca d'apropar la diversitat de les diferents realitats que viu el nostre món, des de la perspectiva dels que donen part de la seva vida en nom d'Aquell que ens ensenya a estimar, sobretot als més pobres: Jesús de Natzaret».

Centenars de fidels veneren la Mare de Déu de Montserrat a la Catedral

El diumenge 27 d'abril la Catedral de Lleida va acollir els actes organitzats per la Confraria de la Mare de Déu de Montserrat en honor a la Patrona de Catalunya, en el dia de la seva festa, que havien estat precedits d'un tridu de preparació. Les celebracions religioses van començar a les 10 del matí amb la celebració de la primera Missa en la capella de la Confraria, oficiada pel canonge Ramon Sanmartí, amb la benedicció de les tradicionals branques de boix que es lliuraren a tots els fidels.

Ja per la tarda tingué lloc la solemne Concelebració Eucarística presidida pel bisbe Xavier Salinas. L'administrador apostòlic manifestà la seva satisfacció per com Lleida celebra i venera la Patrona de Catalunya. En la seva homilia definí a Maria com un mirall pels cristians: «...la Mare de Déu va per davant de nosaltres i ella és la que ens

anima en el seguiment del seu Fill Jesús», digué el Sr. Bisbe.

Finalitzada la celebració i mentre el petit Cor de la Catedral de Lleida que havia solemnitzat la litúrgia, cantava amb el poble el Virolai, el Sr. Bisbe i concelebrants anaren fins la capella de la Pa-

trona i pujaren al cambriol per venerar-la. Tots ells foren obsequiats amb una branqueta de boix i un put de llibre dels 5.000 que la Confraria ha editat com a record de la festa d'enguany i que es donaren a tots els fidels i devots que veneraren la Moreneta en la seva capella. El punt reproduïx una fotografia de la imatge venerada en la catedral, obra de Josep M. Camps i Arnau, tallada per aquest escultor barceloní l'any 1956 i una poesia de M. Carme Mor «Lleida i la Moreneta», on deixa constància d'un fet que es reproduïx cada 27 d'abril: «*Quan esclaten els rosers, al bell temps primaveral, la branca més perfumada llueix a la catedral*». També enguany, durant tota la jornada foren centenars els fidels que acudiren a la Catedral per tal de venerar la Patrona, ofrenant-li ciris i flors, deixant les grades de la seva capella com un autèntic jardí floral.